

OBSAH

<i>Čo si o tom myslíte?</i>	3
<i>Sväté Písmo</i>	4
<i>Otázky a odpovede</i>	8
<i>Čudotvorné ikony</i>	10
<i>Detská stránka</i>	12
<i>Rozhovory s duchovnými</i>	18
<i>Životy svätých</i>	21
<i>Akcie BPM</i>	24
<i>Prácu s mládežou berme prosim vážne</i>	26
<i>Skúška odvahy</i>	27
<i>Keď je Boh blízko</i>	28
<i>Recepty</i>	30
<i>Pozvánka</i>	31

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili“.
Mt 25,40**

Spasi Vás Hospodi!

Obálka:

ISTINA

Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XVIII./2013

šéfredaktor: Peter Polakovič
redaktori: Alexander Haluška, Marcela
Hvižďaková, Zuzana Sadilková, Juliána
Polakovičová, protodiakon Ján Husár,
Tatiana Mihaličová, Radka Baková, Miroslav
Humenský, jerej Štefan Pružinský
pokladníčka: Tatiana Mihaličová
technický redaktor: Marcela Hvižďaková
detská stránka: Janka Kobanová, Lenka
Kimáková
redaktori pre distribúciu: Miroslav Pavlenko,
Adriána Pavlenková
korektúra: prot. Peter Kormaník

Vydáva:

Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980

e-mail: istina12@gmail.com
IČO: 17075947

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením Jeho Vysokopre-
osvietenosti Rastislava, arcibiskupa
prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok + poštovné 10,40 €

Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:

Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8,
080 01, Prešov,
prípadne na účet Istiny:
4008409298/7500.

Cirkevne schválené.

Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.

Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

ISSN 1335-6739

Číslo indexu: EV 3633/09

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Čo si o tom myslíte?

Iste mi dáte za pravdu, že dnes sú kresťania často konfrontovaní s množstvom najrôznejších postojov, myšlienok i filozofií, viac ako kedysi. Či už ide o dodržiavanie pôstu, v pôstne obdobia alebo stredy a piatky. Či teraz tak často omieľaná téma sexuálnej orientácie, interrupcie, slobody i neslobody, diskriminácie. Alebo chodenie do chrámu, modlitebné pravidlo, sviatkovanie podľa pravoslávneho – juliánskeho kalendára, používanie cirkevnej slovančiny, ikony...

Zaiste každý z nás v škole, práci, medzi známymi sa ocitol v situácii, kedy jeho názory, názory pravoslávneho kresťana vzbudili údiv, nevôľu, alebo bol nútený objasniť svoj postoj, postoj Cirkvi k preberanej problematike.

Samozrejme, takéto situácie sú často i neprijemné.

No aj takáto skúsenosť by nás mala povzbudiť k tomu, aby sme sa viac zaujímali o našu vieru, aby sme sa snažili pochopiť naše bohoslužby a tradície, jednoducho čerpali z bohatstva pravoslávnej teológie, čítaním kníh, duchovnej literatúry. V našich cirkevných časopisoch a na internete je mnoho zaujímavých článkov, ktoré odpovedajú práve na naše otázky.

Netreba sa tiež hanbiť podísť ku kňazovi s otázkou. Veď, kto

nám lepšie bude vedieť objasniť našu vieru ako duchovný? Aj to je výzva, veď otcov duchovných nemáme len na slúženie liturgií, ale máme od nich čerpať duchovné múdrosti. A aj u nich hľadať odpovede na naše otázky.

Načo tá všetka námaha? Dnes my, kresťania, nielen teológovia, kňazi, ale každý jeden sme povolaní k vyznávateľstvu – k vyznaniu toho, že veríme v Christa, k tomu, že vieme ako a v koho veríme, k vyznaniu toho, že si vážime tradície svojich otcov, dedov, pradedov.

Existuje veľa svätých, ktorí nosia prímenie „vyznávač,“ pretože medzi ľuďmi vyznávali vieru v Boha a nehanbili sa za to.

Ako uskutočniť to vyznávateľstvo? Jednoducho tak, že prejavíme lásku, trpezlivosť a krotkosť voči tým, ktorí sa nás pýtajú na našu vieru (hoci často podráždeným tónom). A, samozrejme, tým, že v podobnom duchu odpovieme na otázky. Ak nevieme v momente odpovedať, treba sa ospravedlniť, a dodatočne si nájsť odpovede buď v literatúre, alebo spýtať sa kňaza. Veď nie je hanba to, že niečo nevieme, ale hanbou by bolo to, že je nám jedno ako veríme.

Čtec Alexander

Ty si môj Syn (5. časť)

2, 9 – ὄψαρέσῃσι ἅ
ἱερῶν ἱερῶν, ἅκω
καὶ ἁγίων ἁγίων ἁ. – Budeš
ich pášť železnou palicou, ako hli-
nené nádoby ich rozbiješ.“ – Týmto
veršom sa končí slovo Boha Otca
o svojom Synovi. V ňom prorok
Dávid v mene Boha žijúceho na
nebesiach hovorí, že keď Syno-
vo Kráľovstvo a moc zavládne vo
všetkých krajinách a pokoria sa
Mu všetky národy zeme, vtedy
bude nad nimi vládnuť železnou
palicou. Jeho moc nad nimi bude
pevná a nezničiteľná ako železo, t.j.
bude nad nimi konať spravodlivý
a nezaujatý súd, ktorému sa nikto
nevyhne - dobrých a verných bude
odmeňovať, no bezbožných a zlých
bude napomínať dopustením;
bude postupovať tak, ako postu-
puje hrnčiar vyrábajúci hlinené ná-
doby. Ten dobre urobené nádoby
vydeľuje na dobré používanie, a tie
nedobre urobené, nepodarky, tie
rozbíja alebo vyčlení na všedné po-
užitie – „či hrnčiar nemá moc nad
hlinou, aby z tej istej hmoty urobil
jednu nádobu na vznešené účely a
druhú na nízke?“ (Rim 9, 21).

No zväčša sa hovorí, že žalmis-
ta tu poukazuje na Židov, na tých,
ktorí neprijali Synovu kázeň. Tých
zničí železnou palicou ako hlinené
nádoby, označujúc tým zotročenie
židov Rimanmi a panovanie Ríma
nad nimi. Lebo keď Židia odvrh-

li kráľovstvo Christa a uznali za
kráľa nad sebou rímskeho cisára:
„Nemáme kráľa, okrem cisára“ (Jn
19, 15), tak tým posilnili jeho moc,
kvôli ktorej aj zahynuli. Jeho palica
je nazvaná železnou, pretože jar-
mo Ríma bude neznesiteľne ťažké
a takýto význam má toto slovo aj
v Apokalypse svätého Jána (2, 19.
15), aj vo videniach svätého proro-
ka Daniela (prorok Daniel nazýva v
prenesenom význame Rímsku ríšu
železnou pre jej silu a neporaziteľ-
nosť).

Slovo železná palica môže mať
aj ďalší výklad. Svätý Ján Zlatoústý
hovorí, že pre veriacich je ňou svätý
kríž, ktorý, hoci je z dreva, má silu
železa. Pre neveriacich je to však
hrozná zbraň, ktorou je možné nie-
len zraniť, ale aj zabiť, lebo i vypá-
lenú hlinenú nádobu po rozbití nie
je možné dať do pôvodného stavu.
Kto teda neprijme kríž, bude to pre
neho znamenať smrť.

2, 10 – Ἦ
ἰσχυροὶ, ἰσχυροὶ, ἰσχυροὶ
καὶ ἰσχυροὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. – A
tak, králi umúdríte sa, poučte sa
všetci sudcovia zeme! – Po predpo-
vedi rozšírenia Božej moci nad celé
stvorenie blažený Dávid nakoniec
povoláva kráľov, sudcov a aj ich
poddaných, aby pribehli k Spasi-
teľovi, s láskou prijali spasiteľné
prikázania a aby ich osvojením a
poučovaním druhých, nachádzali
pre seba úžitok. Posledné tri verše
druhého žalmu obsahujú výzvu
k zmúdreniu a pokoreniu sa pred

Bohom, aby potom odvrátil svoj hnev a ľudia nezahynuli, no prijali Jeho večné blahá. Svätý Tichon Zadonský hovorí, že v tomto verši Svätý Duch prostredníctvom proroka dohovára všetkým protiviacim sa Christovi, aby spoznali svoju nerozumnosť. Komu sa vlastne protivia? Bohu. A preto im hovorí: umúdrite sa teraz, pokým je na to čas. Poučte sa všetci, nielen vy – králi a sudcovia, ale aj ostatní ľudia. Veď králi a sudcovia majú nad sebou Kráľa neba i zeme, ktorý im daroval moc a silu a ktorý ich potom bude súdiť podľa toho, ako sami súdili.

Výraz umúdrite sa znamená rozmyslite si to, zmúdrejte, obráťte sa k pokániu. Tým prorok poukazuje na proces učenia sa. No slovami poučte sa, ako hovorí svätý Atanáž, ukazuje už na dokonalé ovládanie naučeného.

V historickom kontexte je to výzva kráľa Dávida ku kráľom a hodnostárom nepriateľských národov, aby zanechali úmysel boja

proti nemu, pretože nemá šancu na úspech.

2, 11 – ΡΑΚΟΤΑΨΤΕ ΓΔΕΒΗ ΙΟ ΣΤΡΑΧΟΜΖ, Η ΡΑΔΩΗΤΕΛΑ ΕΜΩ ΙΟ ΤΡΕΠΕΤΟΜΖ. – Služte Hospodinovi s bázňou a s chvením sa pred Ním radujte. – Prorok Dávid v tomto verši hovorí o duchovnej radosi, ktorá sa rodí z naplňovania Christových prikázání. Kto ako syn, a nie ako otrok, poslúcha Boha vo všetkom, vtedy sa raduje s chvením, t.j. naplňa sa duchovnou radosťou, a nie telesnou. Toto je zjavné aj zo slov proroka Avakuma: „No ja sa zaradujem v

Hospodinovi, rozveselím sa kvôli Bohu, môjmu Spasiteľovi. Pretože Hospodin, (môj) Boh, je moja sila, moje nohy (zbožné myšlienky mojej duše) usmerní k zdokonaleniu, privedie ma do výšin, aby som zvíťazil v Jeho piesni“ (Av 3, 18-19). S chvením sa pred Ním radujte, t.j. so skrúseným srdcom, aby sa radosť z Božích vecí nezmenila na radosť svetskú s ctižiadnosťou, pýchou a odsudzovaním druhých. Ako hovorí svätý Níl Sinajský, aj pri duchovných útechách, radosti a potešeniach je potrebné ešte viac slúžiť

Hospodinovi s bázňou a zbožnosťou.

Tieto prorokove slová sú adresované Christovmu dedičstvu – veriacim zo Židov i pohanov (v. 8). Hovorí im: Už viete a chápete, že Christos je váš Boh aj spravodlivý Sudca, Ten, čo odmeňuje a že vy, ako Jeho vlastníctvo, ste poctení titulom Jeho nasledovníkov. Tak práve vám sa teraz patrí, skrotiac svoje vášne a žijúc dobre svoj život, slúžiť Mu s bázňou ako Bohu. Kde je bázeň pred Hospodinom, tam je aj plnenie Jeho prikázaní. Preto, keď Mu budete slúžiť, radujte sa z Neho ako zo svojho Spasiteľa a Záchrancu. To radí aj apoštol Pavol: „Ustavične sa radujte v Hospodinovi! A opäť hovorím: Radujte sa!“ (Flp 4, 4); no aj tak nech táto vaša radosť nebude bez chvenia, bázne. Radujte sa s nádejou a chvejte sa kvôli hriechom. Pretože Jeho súd je spravodlivý a nerobí rozdiely – pred Ním nikto neujde. Ak budeme s bázňou pred Bohom robiť to, čo je potrebné, omnoho viac dôvodov na radosť nájdeme v tom, čo robíme, pretože tak získame blahé svedomie, ktoré nám dá dôvod na radosť.

2, 12 – Прииміте наказаніє, да не когдѣ прогнѣваетея гдѣ, и погубнете ѿ пѣти прѣвагъ, егда возгорѣте вкѣрѣ гѣротѣ егѡ: блжѣнн всѣ надѣющіица на нѣ. – Prijmite ponaučenie, nech sa nerozhnevá Hospodin, a keď zídete z cesty spravodlivého, náhle

vzbĺkne Jeho zúrivosť. Blažení sú všetci tí, ktorí v Ňom majú nádej. – Vyvrcholením druhého žalmu je poučenie o ceste Spravodlivého, na ktorého jediného by mal človek klásť svoju nádej a dôveru. No, ako hovorí prorok, k získaniu dokonalosti nestačí iba poznanie Boha, potrebné je cvičiť sa v cnostiach, ku ktorým keď sa primkneme, budeme schopní kráčať cestou bezhriešnosti k svätosti. Keď však zídeme z tejto cesty, vtedy v čase Christovho súdu zachváti naše nedostatky ako oheň Boží hnev a ponesieme trest za to, čím sme sa prehrešili počas pozemského života. No tí, ktorí dobre a pevne položili svoju nádej na Hospodina, tí vtedy prijmú plod svojej nádeje – blaženosť. No ľudia, ktorí zápasia o cnosti, dostávajú istú blaženosť už tu na Zemi, tak potom bez pochyb dostanú blaženosť aj v ten deň, v ktorý tí, čo sa Christu protivili, privolajú na seba Boží hnev.

Ponaučenie (наказание) to je učenie Evanjelia. Boží hnev je pozastavenie alebo obmedzenie dávania Božích darov, ktoré sú na úžitok všetkým. Cesta spravodlivého, to je cesta Christa, ktorý povedal: „Ja som cesta...“ (Jn 14, 6). U Židov má pojem cesta rozličné významy vzhľadom na to, po akej ceste kto kráča. V tomto prípade tu treba rozumieť spôsob života. Slovom náhle vzbĺkne Jeho zúrivosť poukazuje prorok na slávny deň Christovho súdu a výrazom náhle hovorí o jeho

neodkladnosti. Avšak teraz ešte, i keď prejavuje Hospodin svoj hnev nad hriešnikmi, no hneď prejavuje aj trpezlivosť, ľudomilnosť a dáva priestor na ich pokánie. Preto blažení sú tí, ktorí pohrdajú zemnými blahami a celú svoju nádej, svoje úfanie kladú na Hospodina.

Svätý Gregor Nysský hovorí, že ak sú blažení tí, ktorí v Bohu vidia svoju nádej, ako nešťastní a biedni sú tí, ktorí svoju nádej vidia v človeku, vo svojej sile, v sebe, vo svojich skutkoch a vlastne vo všetkom, okrem Christa. Len jedno je blažené vidieť nádej v Kráľovi Isusovi Christovi! To je posledná výzva tohto žalmu.

Použitá literatúra:

АФАНАСИЙ ВЕЛИКИЙ, св.: Творения в четырех томах. Том 4. Москва : Спасо-Преображенский Валаамский монастырь 1994.

ИОАНН ЗЛАТОУСТ, св.: Творения. Том 5. Свято-Успенская Почаевская Лавра 2005.

ПСАЛТИРЬ в святоотеческом изъяснении. Свято-Успенская Почаевская Лавра 1998. ISBN 5-86868-103-7.

РАЗУМОВСКИЙ, Г.: Объяснение священной Книги псалмов. Москва 2006. ISBN 5-7429-0120-8.

ТОЛКОВАЯ ПСАЛТИРЬ с подстрочным комментарием и краткой историей. Москва 2006.

Protodiakon Ján Husár

Otázky a odpovede

Otázka: „Dobrý deň. Veľmi by ma zaujímal Váš názor, čo sa týka umelého oplodnenia...“

Odpoveď: „Dobrý deň! Umelé oplodnenie je spojené s viacerými úkonmi, ktoré nie sú ani prirodzené, ani v súlade so zákonmi duchovného života. Najväčším problémom je, že pri umelom oplodnení sa vykonáva tzv. Preimplantačná genetická diagnostika, na základe ktorej sa spomedzi oplodnených vajíčok „vylúčia embryá s genetickými poruchami“. Inými slovami, tieto embryá, čiže počaté deti sa zlikvidujú, usmrčia a vyhodia. Druhý problém je, že pre „zvýšenie úspešnosti“ sa často oplodnia viaceré vajíčka (počet môže niekedy vyberať aj rodičia), z ktorých sa vyberie len to „najvhodnejšie“, ostatné sa zamrazia alebo zlikvidujú (usmrčia) dokonca aj v tom prípade, že nemajú nijakú závažnú poruchu. Ďalším problémom je, že pri umelom oplodnení sa v niektorých prípadoch používajú spermie iného darcu, než je budúci „otec“ dieťaťa, v dôsledku čoho zvyčajne nastáva situácia, že dieťa nikdy nebude poznať svojho biologického otca a on svoje dieťa. Okrem týchto najhrubších problémov sú tú ešte niektoré viac duchovné otázky. Svätý Ján Zlatoústý a ďalší svätí otcovia hovoria, že neplodnosť rodičov je niekedy daná Bohom kvôli tomu, aby títo ľudia

mohli byť povolaní na nejakú inú službu v Cirkvi a spoločnosti alebo sa postarať o siroty. Ak však rodičia napriek tomuto Božiemu zámeru vykonajú umelé oplodnenie, siroty budú mať ešte menšiu šancu ocitnúť sa niekedy v skutočnej rodine a získať milujúcich rodičov. Nakoniec ešte jedno riziko. Môže nastať situácia, že niektorí rodičia nemôžu mať dieťa preto, lebo nie sú na to z rôznych príčin spôsobilí. Ak sa týmto rodičom neprirodzeným

spôsobom predsa len podarí „čakať“ dieťa, ich nespôsobí môže trvať ďalej a spôsobiť najrôznejšie problémy nielen v tehotenstve, ale aj po celý život. Týmto slovami som absolútne nemal

v úmysle nikoho súdiť, ani nikoho očierňovať. Každý nech robí ako vie, no nezabúdajme aj na dôsledky. Zákony duchovného života aj prírodné zákony fungujú bez ohľadu na to, či tomu niekto verí alebo neverí. Ak je to potrebné, treba sa liečiť za pomoci všetkého dobrého, čo sa vynašlo v medicíne, no vyhý-

bať sa takým úkonom, ktorými môžeme ublížiť iným ľuďom, hoci aj maličkým a ešte nenarodeným, aby vládol iba život!“

S láskou v Christu a želaním kopca zdravých detí

prot. Štefan Pružinský, ml.

V druhú septembrovú sobotu si vyprosili blahoslovenie od Hospodina Boha na spoločnú cestu životom naša mládežníčka a bývala šéfredaktorka nášho časopisu Istina Lenka Kimaková a brat Pavol Tabaka.

Nech Vám Hospodin Boh blahoslovi na spoločnej ceste mnoho rokov v zdraví, spasení. Aby Váš život bol naplnený pokojom, radosťou a láskou.

Na mnohaja i blahaja lita.

Vedenie Bratstva pravoslávnej mládeže

Čudotvorné ikony

Ikona Božej Matky „Cholmskaja“

„Cholmskaja“ ikona Božej Matky je podľa tradície napísaná svätým evanjelistom Lukášom. Do Ruska bola privezená z Grécka apoštolom rovným kniežaťom Vladimírom, ktorý po pokrstení Rusi dostal z Konštantínopolu množstvo ikon. Ikonu Bohorodičky, ktorá bola neskôr nazvaná „Cholmskaja“, priviezol z Kyjeva

knieža Daniel Halickij do ním založeného mesta Cholm (dnešné mesto Chelm v Poľsku) niekedy okolo rokov 1223 – 1237. V roku 1261, počas nájazdov tatárskych vojsk, bolo mesto Cholm vyplienené a ikona Bohorodičky bola tiež poškodená: drahocenný zlatý odev bol odstránený, farba bola poškodená a ikona vyhodená. Až po viac ako 100 rokoch bola nájdená a slávnostne umiestnená v Cholmskom chráme. Na ikone

ostali dve hlboké rany: jedna na ľavom ramene Božej Matky a druhá na jej pravej ruke. Uchovala sa tradícia, že Tatári, ktorí ukradli a poškodili ikonu, boli potrestaní – stratili zrak a ich tváre boli pokryté.

S prechodom Cholmského biskupa v roku 1596 na úniu s katolicizmom sa cholmský chrám a ikona dostali do rúk uniátov. V čase prvej svetovej vojny, v roku 1915, ikonu odviezli do

Moskvy a v roku 1918 do Kyjeva, do Florovského monastiera. V roku 1942 bola ikona zreštaurovaná a 27. septembra 1943 bola ikona Bohorodičky so všetkými poctami vrátená do katedrálneho chrámu v Cholme, ktorý v roku 1940 nemeckí okupanti znovu vrátili pravoslávny. V roku 1996 bola ikona daná do Múzea volynskej ikony v Lucku. V Cholmskom chráme Narodenia Presvätej Bohorodičky sa dnes nachádza jej kópia.

Sviatkovanie ikony je ustanovené na 8./21. septembra, v deň sviatku Narodenia Presvätej Bohorodičky.

Modlitba:

Ó Presvjatája Ďivo Máti Christá Bóha nášeho, vsemoščnaja zastúpnicie straný našeja! So stráhom, víroju i ľubóviju pripádajuščě k čudotvórnomu óbrazu Tvojemú, molítvenno vzyvájem: búdi milosérdna k nám, smirénnyim i nedostójnym rabóm Tvojím, i hrichóv i bezzakónij nášich, Blahája, ne pomjaní, no prostrí rúci Tvojí ko blahosérdiju Vladýki, da ne otvratít licá Svojeho ot rabóv Svojích i ne osúdit nás hrišnych po bezzakónijem nášim, no sotvorít s námi po velícij Svojejí mílosti. Jéj, Hospožé Vladýčice! Búdi putevodíteľnica v žitijí našem: svítom ístiny umý naša prosvití, sérdca umjahčí, víru ukripí, nadéždu utverdí, dára ľubvé spodóbi. Umilosérdisja, vsemílostivaja Hospožé naša, na nemošč-

nýja ľúdi Tvojá: zablúždšija na pút právdy nastávi, koléblemyja v víri vrazumí, otpádšija ot blahočestívyja víry otéčeskija vozvratí i vsjá ístinnomu putí naučí. Spasí mílostiju Tvojeju i pomíľuj blahovírnyja ľúdi Tvojá, jepískopstvo pravoslávnoje i vés čin cerkóvnyj. Ne otríni tákožde milosérdijem Tvojím i prijmí pód króv Tvój i vsjá pravíteli straný našeja, vrazumí i nastávi ích právo práviti, zakóny božéstvennyja sobľudájuščě. Nás že v míri i ľubví drúh ko drúhu utverdí, da vsí, v jedíneniji drúh so drúhom prebyvájuščě, tíchoje i bezmjatéžnoje žitijé poživém i, darmí bláh zemých nasladívšesja, bláh nebésnych milosérdija radí Božéstvennaho ne lišímsja. Ješčě mólímsja Tebí, Vladýčice Bohoródice, izbávi nás ot hláda, hubíteľstva, trúsa, potópa, ohňá, mečá, napadenija vrážija, meždousóbnaja bráni, náhlyja smérťi, tľitvórných bolíznež i vsjákich ný zól okružájuščich. Vonmí i uslyši, vsemílostivaja Hospožé, vsích nás, nýňi ik ikóni Tvojejí svjaťij pripádajuščich i so slezámi k milosérdiju Tvojemú vzyvájuščich, utolí naša pečáli i búdi nám skóraja pomóšnica vo vsích d'ľích nášich vo víki vikóv. Amíň.

Pripravila Juliána Polakovičová

Posledný úder

Po každej pohrome, ktorá stihla Egypt a jeho ľud, išli Mojžiš s Áronom za faraónom. Úpenlivo ho prosili, aby zmenil svoju mienku a podriadil sa Bohu. Nechcel ich však počúvnuť a ušetriť ľud od ďalšieho nešťastia.

Keď Boh zoslal deviate znamenie – trojdňovú hlbokú tmu – pochytila faraóna zlosť.

„Prac sa!“ skríkol na Mojžiša. „Nechcem ťa viac vidieť! Ak sa mi ešte raz ukážeš na oči, zomrieš!“

„V poriadku,“ odvetil Mojžiš, „keď nechceš počúvnuť, Boh musí zoslať ďalšiu pohromu. Potom jeho ľud prepustíš.“

Boh povedal Mojžišovi: „O polnoci prejdem Egyptom. Vtedy všade, v paláci, či chudobnej chyži, zomrie každý prvorodený. Zovšadiaľ sa bude ozývať krik a nárek.“

Tvrdohlavý faraón si však ešte stále nevšimal Mojžišovo a Božie varovanie.

Boh prisľúbil Mojžišovi, že ľud Izraela uchráni aj pred týmto posledným a najstrašnejším úderom. Keď však anjel smrti navštívi krajinu, musí každá rodina splniť Boží príkaz, aby ich najstarší synovia ostali nažive.

Sviatok paschy

Mojžiš zvolal ešte raz radu starších. „Dobre počúvajte,“ povedal im. „Tejto noci navštívi Egypt Boží anjel smrti a zabije všetkých prvorodených. Ak chcete seba a svoje rodiny uchrániť, robte, čo Boh prikázal: Povedzte každému otcovi, aby vybral zo svojho stáda mocného, zdravého, jednoročného baránka, zabil ho a pomazal jeho krvou horný prah a veraje dverí na svojom dome.“

Každá matka nech z mäsa pripraví pečené jedlo. Len čo sa zotmie, nech je celá rodina doma.

Krv na dverách bude pre Boha znamením, že ste Jeho poslušným ľudom, a nepripustí, aby vám anjel smrti ublížil.

Ak sa vás deti budú spytovať, čo to má všetko znamenať, vysvetlite im, že slávnosť sviatok paschy. Je to deň, keď vás Boh ochraňoval, kým všetko prvorodené muselo v Egypte umrieť.“

Odvtedy oslavuje izraelský národ každý rok sviatok paschy ako spomienku na Božiu ochranu za onej nezabudnuteľnej noci.

Sťahovanie z Egypta

Odchod

Tej noci, keď Egypt postihla posledná pohroma, ostali všetci Izraeliti doma. Matky pripravili z pečeného baránka slávnostné jedlo, ako im prikázal Mojžiš. Všetci si posadali, aby sa s chuťou pustili do jedla. Ostali však oblečení vo všednodenných šatách, lebo ich upozornil, aby boli pripravení Egypt opustiť, len čo na to Pán vydá príkaz.

O polnoci sa z egyptských domov ozval hrozný nárek. Keď to Izraeliti začuli, vedeli, čo sa dialo: zomierali tam prvorodení. Boží ľud však ostal uchránený, lebo Ho poslúchal a veril Mu.

Faraón hneď poslal po Mojžiša a Árona.

„Preč s vami!“ reval. „Odíďte z mojej krajiny! Vezmite ženy, deti, statok a všetko, čo chcete, len nás nechajte na pokoji!“

Mojžiš dal hneď po celej krajine vyhlásiť, že nadišiel čas odchodu. Otcovia súrili matky. Chlebové cesto, ktoré zarobili, ešte nestačilo nakysnúť; zavinuli ho teda do obrúskov a zobrali so sebou aj s hrncami a panvicami.

Rodiny húfne opúšťali svoje domovy a ponáhľali sa na dohovoréné miesto. Zhromaždené stáda sa ozývali bučaním a mekotom.

Aj Egyptania vychádzali z domov a súrili Izraelitov. Obdarúvali ich dokonca zlatom a striebrom, náhrdelníkmi, náramkami a inými cennými predmetmi. Chceli, aby čo najrýchlejšie odišli a aby ich krajinu nepostihlo ešte väčšie nešťastie.

Bez obzretia sa zástupy ľudí, vedené Mojžišom, vydali na dlhý pochod.

Boží sľub sa stal skutočnosťou. Navždy sa lúčili s Egyptom.

Pripravila Janka Kobanová

Drahí Istinkači, s novým mesiacom sú tu nové úlohy aj pre Vás.

1. Hneď prvá úloha je na postreh; nájdite 8 rozdielov na ikonkách.

2. V druhej úlohe si precvičte hlavičky a doplňte chýbajúce slová.

Kondak hl. 4

Voznesyjsja na krest _____ tezoimenitomu Tvojemu novomu _____, ščedroty Tvoja daruj Christe _____, vozveseli siloju _____ pravoslavnyja christiany, pobidy daja im na _____ posobije imuščim Tvoje, oružije _____, nepobidimuju pobidu.

Tvojeju, žitel'stvu , voleju, mira, Bože, sopostaty

3. V poslednej úlohe si vymaľujte ikonku.

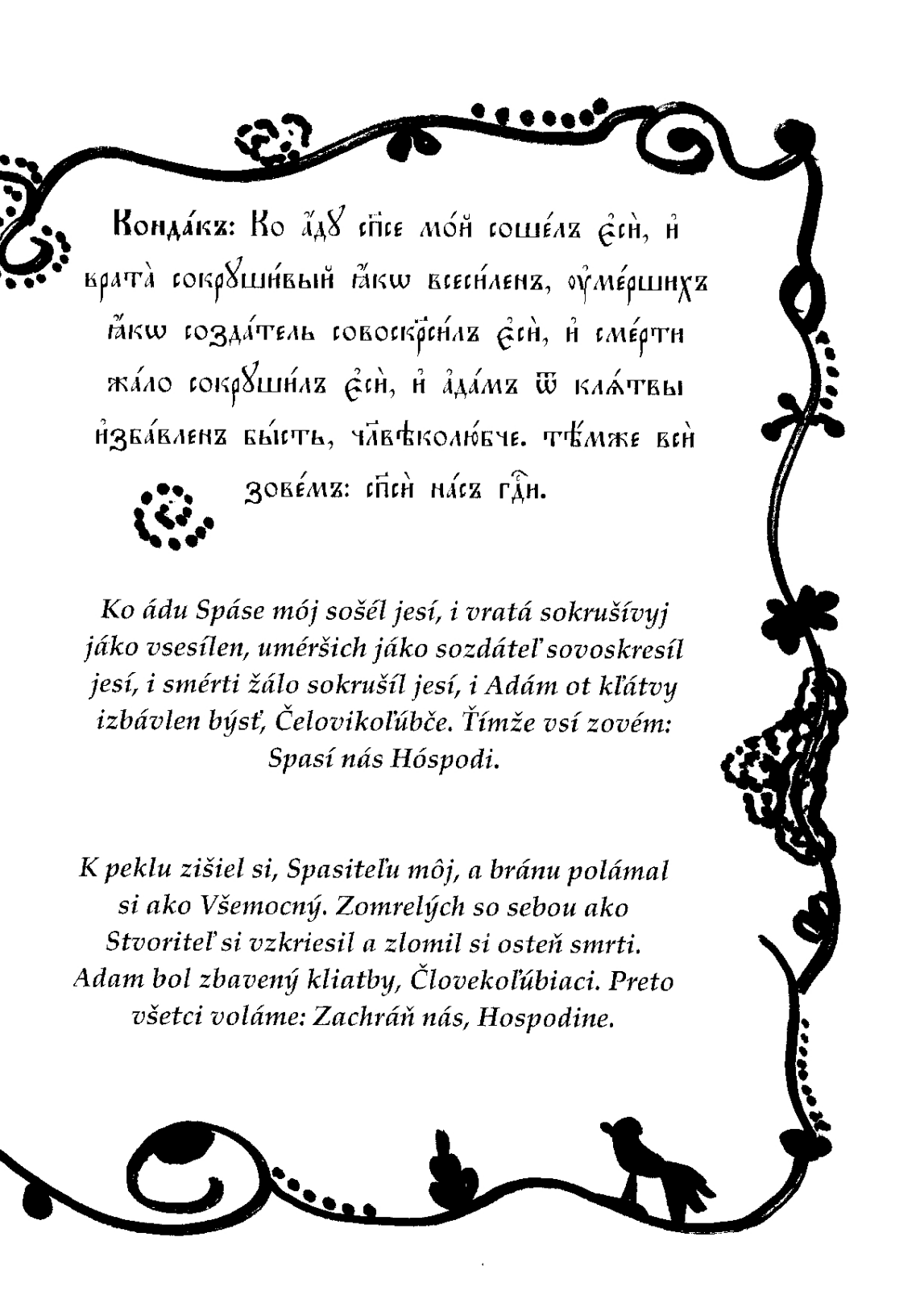

Γλάσζ Ἐ (5. hlas)

Тропáрь: Сoбeзнaчáльнoe слóвo Oцѣ и
Дѣви, ѿ дѣви рóждшeесa нa спсѣнiе нáше,
вoспoнмz вѣрнѣи и пoклонѣмсa: ꙗкo
блáговолѣ плóтiю взыти нa крѣстz, и смѣрть
претерпѣти, и вoскрѣсѣти oумѣршылa
слáвнымz вoскрѣнѣемz сoи́мz.

*Sobeznačálnoje slóvo Otcú i Dúchovi, ot Dívy
róždšesja na spasénije náše, vospojím vírniji i
poklonímsja: jáko blahavolí plótiju vzýti na krézt,
i sméřť preterpíti, i voskresíti uméršyja slávnym
voskresénijem svojím.*

*S Otcom i Duchom bezpočiatočné Slovo z Panny
narodené pre našu spásu ospievajme, verní, a
pokloňme sa, lebo zalúbilo sa Mu v tele na kríž
vystúpiť, pretrpieť smrť a vzkriesiť zomrelých
svojím slávnym vzkriesením.*

A decorative black border with floral and scrollwork motifs surrounds the text. It features a central floral element at the top, a large flower on the right side, and a bird-like silhouette at the bottom right.

Конда́къ: Ко ѿдѹ спсе мѡѡ соше́лаз ѿснѣ, ѡ
кратѣ сокрѹши́вѡѡ ѡ́къв всеснленѣ, оумѣрши́хѣ
ѡ́къв создáтель совоскрѣ́силъ ѿснѣ, ѡ смѣртѣ
жáло сокрѹши́лаз ѿснѣ, ѡ а́дамъ ѿ клáтвы
ѡзбáвленъ бѣсть, члѣвѣколю́бче. Тѣ́мже всѣ
зовѣ́мъ: спсѣ́ нáсъ гдѣ.

*Ko ádu Spáse mój sošel jesí, i vratá sokrušívuj
jáko vsesílen, uméršich jáko sozdátel' sovoskresíl
jesí, i smérťi žálo sokrušíl jesí, i Adám ot klátvy
izbávlen býst', Čelovikolúbče. Tímže vsí zovém:
Spasí nás Hóspodi.*

*K pecku zišiel si, Spasiteľu môj, a bránu polámal
si ako Všemocný. Zomrelých so sebou ako
Stvoriteľ si vzkriesil a zlomil si osteň smrti.
Adam bol zbavený kliatby, Človekolúbiaci. Preto
všetci voláme: Zachráň nás, Hospodine.*

Milí čitatelia, dnes Vám prinášame rozhovor s o. Miroslavom Gubom.

Otázka: Otče, čo viedlo Vaše kroky na PBF?

Odpoveď: Moje kroky na PBF (a pre mňa aj ku kňazstvu) ovplyvnili hlavne dva faktory. Prvým je výchova rodičov. Nebola to však výchova ku kňazstvu, ale „iba“ výchova v kresťanskom duchu. Nemôžem síce povedať, že som bol vychovávaný ako mnohí svätí a zbožní ľudia len čistou, krásnou kresťanskou výchovou, avšak doteraz na mňa silne pôsobí spomienka na detstvo, keď mne aj bratovi, ktorý je teraz diakonom, otec čítaval na „dobrú noc“ z obrázkovej Biblie a my sme stále vyskakovali z postele, aby sme si mohli ísť pozrieť tie obrázky a tak sa viac vžiť do príbehu. Alebo keď nám rodičia pred spánkom púšťali duchovnú hudbu. Skutočne, doteraz mi v ušiach znejú nádherné roždestvenské koledy zo starej MC kazety, ktorú nahral prešovský zbor. Tiež aj spoločné večerné modlitby, ktoré si do úplných detailov pamätám. Najmä tieto spomienky, možno iba detské, ktoré sa navyše zdajú byť iba maličkou čiastočkou úplnej kresťanskej výchovy, avšak na mňa z mojich detských rokov najviac zapôsobili. Azda aj preto, že to bolo zo strany rodičov veľmi úprimné a s hlbokou túžbou viesť nás k Bohu. Potom

však nastalo akési prázdno, hoci sme chodili do chrámu a modlili sa. Asi tam chýbala úprimná túžba po Bohu. No a ten druhý faktor, ktorý ma už priamo viedol ku kňazskej službe, bolo práve Bratstvo (keby som mal spomenúť jedného mládežníka, ktorému som najviac vďačný, bola by ním Evka Kišiková, vtedy vedúca košickej mládeže). Po tom určitom prázdne prišlo neskutočné naplnenie. Avšak, keď ma s bratom prvýkrát zavolali na stretnutie mládeže v Košiciach, nechceli sme prísť. Pamätám si, ako sme srandovali, že bodaj by chcelo mládežníkov cestou niečo zožrať, a keď sa to nepodarí a už tam budeme, že ujdeme cez okno a pod. Nakoniec som si Bratstvo zamiloval. Ťažko to opísať, je to ako keď sa zamilujete a viete popísať iba určité milé vlastnosti toho druhého, to hlavné je však očiam neviditeľné. Lebo vďaka Bratstvu sa mi poodkryl Boh - asi chcel a možno aj preto, že som obetoval svoj čas a schopnosti. Neidealizoval som si však Bratstvo a mladých ľudí v ňom. Javili sa mi ale viac dospelými či vyspelými ľuďmi a predsa mladými, spontánnymi. Pocítil som v Bratstve hlbšie pravoslávie, jeho inú stránku, nie len tú „nedeľnú na cirkevnej obci“. Videl som celonočné bdenia pri sviečkach, púte s desiatkami mladých, modlitby, slzy, spev, rozhovory po nociach o Bohu... Až tak som zahorel túžbou

po Bohu a cítil Jeho povolanie, že jediné naplnenie toho vzťahu som videl v kňazstve. A hoci som bol mladý, pred koncom ZŠ, mal som v tom jasno. Dovtedy som ešte nemal žiadnu priateľku, vedel som však, že nechcem byť mníchom. Ta túžba po kňazstve nebola iba emocionálne vzplanutie, ale skutočnosť, a tak 2,5 roka po ukončení PBF som nastúpil túto cestu.

Otázka: Aký bol Váš najpozitívnejší, alebo lepšie povedané najúsmevnejší, zážitok počas štúdia na PBF?

Odpoveď: Býval som na seminári a raz jeden brat P. nevinne kúpil dva pištoľíky na vodu. Arzenál sa však rozširoval, a tak pribudli pušky, samopale a skončilo to pri bombách „vedrových“. Seminár týždeň vyschýnal... Inokedy sme dvom chlapcom, keď už spali, vymenili ich dvere do izby za dvere zo záchodu. Záchodové dvere však boli užšie, a tak tam bola asi 15 cm medzera. Keď sa brat M. zobudil a všimol si, že sú „pootvorené“ dvere, išiel ich zavrieť. Darmo však nimi trieskal, nedokázal ich roztiahnuť... Rád spomínam aj na naše „vchody“, najmä tie tiché. V noci sme sa viacerí plní všakovakého vybavenia pustili do izbiel chlapcov a zanechávali tam svoje „dary“. Milé bolo potom ráno pozorovať, ako otec špirituál upozorňuje nechápajúcich chlapcov, aby si už ten

gigantický kvetináč a mikrovlnku z chodby na stôl viac nedávali.

Otázka: Vy ste pôsobili dlho ako člen BPM v Košiciach. Mohli by ste nám bližšie popísať, v čom spočíva práca mládežníka v BPM?

Odpoveď: Povedal by som, ako koho. Nieкто sa chce realizovať, je kreatívny, umelec, chce vytvárať hodnoty, nie „tiecť s prúdom“, ale zanechávať stopy kvôli druhým aj kvôli sebe. Iný sa práve na tomto výsledku chce účastiť, možno pomôže, ale nechýba mu to. Ten prvý práve pre toho druhého to robí. Obaja sú potrební a to rovnako, každý je od Boha iný, má iný charakter, iný dar. A ďalší zas uteká od druhých na hony ďaleko, nezúčastňuje sa na mládežníckych akciách, ale ďakuje Bohu, že mladí chcú poriadne žiť. Hlavné je sa sám spoznať, vidieť sa ako dielo Božie a využiť tie Jeho talenty v nás. A nielen ako len tie tri prípady vyššie spomenuté, ale koľko ešte...

Otázka: Čo Vám táto práca, ako práca mládežníka, dala?

Odpoveď: Dostalo sa mi možnosti rozprávať sa, žiť s rôznymi ľuďmi, byť na mnohých miestach, organizovať a tešiť sa z duchovných a iných akcií. Čerpal som z toho, učil sa. Najprv nevedomky, potom už s vedomím, že všetko je

mi na prospech. Hlavne však som v chráme a vďaka mládeži spoznal svoju manželku Janku a stal sa kňazom. Som vďačný aj za viaceré momenty a ľudí, z ktorých by som ešte rád spomenul veriacich v Spišskej Novej Vsi a o. Štefana Pružinského, ml., ktorý mi pomáhal a stále pomáha v mojich začiatkoch.

Dňa 20. 7. 2013 v chráme svätého apoštola a evanjelistu Joana Bohoslova v Prešove prijali svätú Tajinu manželstva naši mládežníci brat Miroslav Humenský a Ludmila Kiralová.

Chceli by sme aj touto cestou pozdraviť novomanželov a požeľať im mnoho lásky, pokoja, radosti a šťastia na spoločnej ceste životom. Nech Vám Hospodin Boh požehná mnoho príjemných rokov v zdraví a spasení.

Na mnohaja i blahaja lita.

Vedenie Bratstva pravoslávnej mládeže

Životy svätých

**Svätý prorok Zachariáš a svätá spravodlivá Alžbeta
(Jelizaveta)**

**Deň pamiatky 11. február a
5. september**

Svätý prorok Zachariáš a svätá spravodlivá Alžbeta boli rodičia svätého proroka, Pechodcu a Krstiteľa Jána. Boli z Áronovho rodu. Zachariáš, syn Varachiáša, bol kňazom v Jeruzalemskom chráme a svätá Alžbeta bola sestra svätej Anny (Matky Presvätej Bohorodičky). Spravodliví manželia vo svojom živote vyplňovali všetky Božie prikázania (Lk 1, 5 – 25). Nemali deti a to sa v Starom Zákone pokladalo za veľký Boží trest.

Raz v chráme počas bohoslužby sa svätému Zachariášovi zjavil anjel Boží a zvestoval mu, že jeho prestarla žena počne a porodí syna, ktorý „bude veľký pred Hospodinom“ (Lk 1, 15) a „sám pôjde pred Ním s Eliášovým duchom a mocou“ (Lk 1, 17). Zachariáš zapochyboval o naplnení tohto proroctva a za

svoju malovernosť bol potrestaný nemotou.

Svätá spravodlivá Alžbeta porodila syna. Vedená Svätým Duchom povedala, že syn sa bude volať Ján, hoci nikdy predtým takto nikoho v ich rode nenazvali. Spýtali sa proroka Zachariáša a on tiež na tabličku napísal meno Ján. Vtedy sa mu navrátil dar reči a on naplnený Duchom Svätým prorokoval o svojom synovi ako o Hospodinovom Pechodcovi.

Keď sa bezbožný kráľ Herodes dozvedel od mudrcov z východu o narodení Mesiáša, dal v Betleheme a jeho okolí zavraždiť všetkých chlapcov do dvoch rokov. Dúfal, že medzi nimi bude i Mesiáš. Herodes dobre vedel o neobyčajnom narodení Jána Krstiteľa a chcel zabiť aj jeho. Pretože si myslel, že Ján je prorokovaný židovský Kráľ. Svätá Alžbeta s dieťaťom sa ukryli v horách. Vrahovia všade hľadali Jána. Spravodlivá Alžbeta, keď uzrela prenasledovateľov neďaleko od seba, so slzami prosila Boha, aby ich zachránil. V tom momente sa rozostúpila skala a ukryla matku i dieťa pred vrahmi. Svätý Zachariáš v tie dni slúžil v Jeruzalemskom chráme, lebo bola rada na ňom. Herodes poslal za ním vojakov, ale tí sa márne snažili od neho zistiť, kde sa nachádza jeho malý syn. Na rozkaz Herodesa vojaci zabili proroka Zachariáša v chráme práve medzi žertveníkom a oltárom (Mt 23, 35). Svätá Alžbeta usnula štyridsať dní po zabití svojho manžela Zachariáša. Svätý Ján ochraňovaný Hospodinom prebýval na púšti až do dňa kedy predstúpil pred izraelský národ.

Svätý prorok Zacharije i právednaja Jelizaveto, molite Bóha o nás!

Podľa portálu pravoslavie.ru

preložil a upravil **čtec Alexander Haluška**

Svätí spravodliví Joakim a Anna *Deň pamiatky 9. september*

Svätý spravodlivý Joakim, syn Varpafira, bol potomkom z rodu kráľa Dávida. Kráľovi Dávidovi totiž Boh dal sľub, že z jeho potomkov sa narodí Mesiáš, Spasiteľ sveta. Svätá spravodlivá Anna bola dcérou Matfana. Po otcovi pochádzala z kmeňa Léviho a po matke z kmeňa Júdu. Svätí manželja Joakim a Anna žili v Nazarete Galilejskom. Boli už veľmi starí, ale nemali deti. Celý život preto smútili. Ľudia nimi opovrhovali a vysmievali sa im, pretože v tej dobre bezdetnosť považovali za hanbu a za Boží trest, ktorým trestal veľkých hriešnikov. No nikdy nereptali, ale veľmi sa modlili k Bohu, silno sa nádejali na Jeho vôľu. Raz na veľký sviatok priniesol svätý Joakim so sebou do Jeruzalema dary, ktoré chcel obetovať Bohu, no kňaz Ruvim tieto dary neprijal. Myslel si totiž, že bezdetný muž nie je hoden prinášať Bohu dary.

Starca Joakima to veľmi zarmútilo. Pokladal sa za najväčšieho hriešnika na Zemi a preto sa radšej ani nechcel vrátiť domov. Rozhodol sa, že ostane v samote na opustenom mieste. I svätá Anna sa dozvedela ako ponížili jej muža. Preto držala pôst a so skrúšeným srdcom prosila Boha, aby jej daroval dieťa. Na pústej samote o to isté prosil

Boha i spravodlivý Joakim.

Modlitba svätých manželov bola vyslyšaná. Obom sa pri modlitbe zjavil archaniel Gabriel a zvestoval, že sa im narodí dcéra, ktorú bude blahosloviť celý ľudský rod. Podľa príkazu nebeského posla sa spravodliví Joakim a Anna stretli v Jeruzaleme, kde sa im podľa Božieho sľubu narodila dcéra Mária.

Svätý Joakim sa predstavil pred tvár Hospodinovu pár rokov po uvedení do chrámu Presvätej Márie. Mal vtedy osemdesiat rokov. Svätá spravodlivá Anna usnula dva roky po smrti jej muža. Mala vtedy sedemdesiat rokov. Dva roky prežila v chráme pri svojej dcére Márii.

K svätým spravodlivým Joakimu a Anne sa modlia rodičia, keď nemôžu počať dieťa, mladí ľudia za nájdenie dobrého manžela/manželky a tí, ktorí sa chcú vydať na mníšsku cestu. O pomoc ich prosia

aj manželia pri riešení rodinných a manželských problémov.

Pámjať právedných Tvojích Joakima i Anny Hóspodi prázdnujušče, tím ťa mólím, spasi duši náša!

Podľa portálu pravoslavie.ru

preložil a upravil čtec Alexander Haluška

Stropkov – Ladomirová už 23 - krát

14. septembra 2013 už po dvadsiatytretíkrát sa pravoslávna mládež vydala na pešiu púť do Ladomirovej, jednej z kolísk obnovy pravoslávnia na Slovensku. Vďaka mládežníkom a veriacim z PCO Stropkov na čele s ich duchovným správcom, že neustále pripravujú pre mládež takúto vynikajúcu

možnosť ako prežiť víkend.

O 7:00h sme sa spolu na liturgii modlili za blahoslovenie púte. Po liturgii bolo pripravené občerstvenie pre všetkých pútnikov. Spomínajúc na ostatné roky kedy nás s láskavým slovom vždy vyprevádzal na púť o. Peter Cuper modlili sme panychidu za upokojenie jeho duše.

Molebnom za putešestvujúcich (cestujúcich) sme začali svoju púť. Ešte spoločná fotografia pri kríži a za zvukov zvonov, ktoré akoby upozorňovali všetkých naokolo, že verní Christovi sa chystajú na bohabojný skutok, sa procesia s krížom a ikonami na začiatku vydali na šesťnásť kilometrov dlhú púť.

Spev i smiech, i modlitbu, i rozhovor, i ticho i slzy bolo počuť v tejto ničím nezameniteľnej atmosfére púte.

Ludia často podceňujú mladých v ich misionárskej službe. Veď či tieto púte mladých nie sú ich vyjadrením ich viery vo Svätú Trojicu? Či takto neputujú naším Slovenskom a každým svojím krokom a spevom nesvedčia celému svetu, že Pravoslávie na Slovensku nezahynulo, ale žije? Že žijú stále tí, čo správne oslavujú Boha a držia všetko, čo nám priniesli svätí Cyril a Metod.

Niečo po šesťnástej hodine pred pravoslávnym chrámom posvätili pamätnú tabuľu, ktorá upozorňuje okoloidúcich, že prechádzajú okolo významného a svätého miesta.

Spoločne za spevu „Rádujsja, radujsja, presvjataja hlava...“ sa pútnici presunuli k chrámu, kde nás privítal správca PCO Ladomirová o. Pavol Kačmár. Všetci spolu obišli chrám a zastavili sme sa na panychidu pri hrobách ladomirovských mníchov. Po krátkom oddychu už nasledovalo privítanie vладыky Rastislava a začalo sa nádherné vsenočné bdenie.

Poďakovanie patrí tiež veriacim a o. Pavlovi, že aj tento rok sa postarali o to, aby si mládežníci počas noci mohli zajať teplú stravu.

Nech Hospodin Boh prijme námahu a modlitby pútnikov.

čtec Alexander Haluška

Lutinská púť

In napriek všetkým pokušeniam sa tohtoročná púť do Lutiny predsa len uskutočnila. 31. septembra 2013 sme spolu s veriacimi sabinovskej cirkevnej obce slúžili Bohu svätú liturgiu. Po nej bolo tak ako

je to dobrým zvykom v Sabinove ,pohostenie pre pútnikov i všetkých prítomných na bohoslužbe.

Dvanásť je počet apoštolov, no, žiaľ, je to aj počet pútnikov, ktorí sa na púti zúčastnili. No i práve týmto dvanásťim hrdinom, ktorí

sa nelenili a prišli, sa mohla púť uskutočniť. S krížom pred sebou sme hrdo kráčali, spievali duchovné piesne, aby sme i takto svedčili, že hoci mnohým prekážkam, ale aj tak, Pravoslávny národ nezabúda

na Presvätú Bohorodičku, ani na Lucinský uspenský chrám.

Nádherne vsenočné bdenie, ktoré nasledovalo na Lutinskej hore bolo hádam tou najkrajšou odmenou za námahu, ktorú mladí i starší verní priniesli počas putovania.

Nech Hospodin vypočuje modlitby všetkých putujúcich. A ďakujeme o. Vasyľovi Kuzmykovi, sabinovským mládežníkom i veriacim za organizáciu púte.

Čtec Alexander Haluška

Prácu s mládežou berme prosím vážne!

Ľudí, ktorí ťažko nesú kritiku, prosím, nečítajte nasledujúce riadky“

Je mi ľúto, ale musím konštatovať, že tohto roku pri organizácii prázdnika a púte do Ľutiny vznikol neuveriteľný chaos, ktorý nemá obdobu. Nepoukazujem na nikoho konkrétne, ale PROSÍM a ako viceprezident Bratstva pravoslávnej mládeže ŽIADAM kompetentných, aby sa takému to chaosu pri organizácii sviatku v budúcnosti vyhli. Nemá to dobrý vplyv na veriaciach, ani pre misiu a ani pre pastoráciu pravoslávnej mládeže.

Pomaly a isto sa začínajú prejavovať dôsledky nezájmu pravoslávnych kňazov o pastoráciu mládeže na svojich cirkevných obciach. Tu už nepomôžu výhovorky, tu je realita! Tu je zreteľný klesajúci počet mladých účastníkov púti, i malý počet ľudí na akciách, ktoré pre mladých pripravuje Bratstvo.

Je načase, aby sme sa prebudili a začali niečo robiť! Koľko kňazov bolo spolu s mládežníkmi tohto roku na pútiach? Do Ľutiny putoval jeden kňaz a jeden diakon. Česť patrí piatim kňazom, ktorí putovali do Ladomirovej. Nie je to prinajmenšom udivujúce? Kde sú ostatní duchovní? Z koho si majú mladí brať príklad? S kým sa majú mladí ľudia zhovárať o duchovných veciach? Takto je aspoň vidieť, koľkým duchovným záleží na mládeži.

Apoštol Jakub vraví, že viera bez skutkov je mŕtva. Slová nadchyňajú, ale príklady priťahujú. Preto vyzývam duchovných otcov, aby konečne začali brať pastoráciu mládeže na cirkevných obciach s náležitou vážnosťou.

Mgr. Alexander Haluška
viceprezident Bratstva
pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS

Skúška odvahy

„Ak chceš patriť do našej partie, musíš to urobiť!“ povedal drzo Peter.

Andrej uprene hľadel na špičku svojich topánok. „Nikdy som nekradol,“ zamrmlal.

„Všetko je raz prvýkrát. A skúška odvahy je skúška odvahy!“ mudroval Peter.

„Neboj sa,“ povzbudzoval Andreja Boris. „My odpútame starého pozornosť a zatiaľ v твоjich vreckách zmizne zopár čokolád. Poďme, len sa neboj!“

Andrej pokrčil plecami. „Ukradnúť čokoládu staršiemu človeku veru nie je príliš odvážne.“

„Takže si zbabelec?“

„Nie som zbabelec,“ ohradil sa Andrej, a všetci traja vykročili k malému obchodíku, v ktorom sa dalo kúpiť takmer všetko. Ozval sa zvonček na dverách. Predavač sa na chlapcov pozrel ponad okuliare a kývnutím hlavy ich pozdravil.

Peter a Boris sa tvárili, že sa ľahostajne prezerajú tovar. Potom odlákali pozornosť predavača do kúta so zošitmi.

„Koľko stojí tento?“

„Päťdesiat centov.“

V opačnej časti obchodu si Andrej rýchlo vopchal do vreciek niekoľko čokolád. Chlapci zaplatili za zošit. Predavač každému z nich podaroval

val žuvačku. Rozdával ich všetkým deťom.

Chlapci vzrušene utekali preč. Andrej potom v záhrade odovzdal korisť.

„Čokoláda s orieškami! Super!“

Rýchlo ju zjedli. Andrejovi sa však zdala priveľmi horká.

„Teraz patíš k nám!“ povedal Peter a tľapli si rukami.

„Idem domov,“ zamrmlal Andrej. Večer sa učil a hoci sa mu nechcelo, šiel spať bez rečí.

Keď na druhý deň ráno prechádzal popred obchod, zvieralo mu srdce. Po vyučovaní si svoje veci balil tak dlho, až ostal posledný a vybral sa do obchodu.

Zazvonil zvonec a starec ho srdečne privítal.

Chlapec položil peniaze vedľa pokladne: „Tri čokolády, prosím.“

„Nech sa páči, Andrej, vezmi si ich,“ odpovedal predavač.

„Už som si ich vzal včera,“ zahundral chlapec a celý očervenel. „Musel som to urobiť. Bola to skúška odvahy...“

Starec si vzal peniaze a vydal mu zvyšok. Ako vždy podaroval

Andrejovi žuvačku. Potom súhlasne kývol hlavou: „Tu skúšku odvahy si zložil dnes.“

Všetci máme nejakú partiu, ktorá nám nariaďuje, ako sa máme obliekať, ako máme rozprávať, kam máme ísť, čo si máme vybrať.

Tlak druhých utláča naše vnútro, miesto, kde sme čestní, priami a šľachetní. Miesto, kde sa rodia naše sny. Skutočnou odvahou je oslobodiť sa od tlaku tých, ktorí rozhodujú za nás.

Z knihy Bruna Ferrera – Nebo v našom dome (Malé príbehy pre potešenie duše)

Pripravila **Radka Baková**

... Práca je práca. Musíme ísť.

Cestovanie je hrozné. Vzdialenosť neba od zeme sa zmenila na jeden šedý vodopád, vo vnútri ktorého sa stratili všetky hranice. Také niečo synoptici nepredpokladali.

Syn, držiac si horúce čelo, hľadá dáždňik a nemotorne si oblieka vetrovku, tak že zasúva ruku do kapucne namiesto do rukáva.

Dáždňik a kapučňa sú potrebné už v podchode: strecha pretiekla, potrubie prasklo a dva ozajstné prúdy vody tečú až popri našich dverách a stredom podchodu. Na prvom poschodí sa všetko toto mení na pár hučiacich riečok, ktoré sa rozlievajú po betóne.

Do auta nie je možné zaliezť hneď, najprv by sme ho museli nájsť. A potom človek zisťuje, že vody je pri dverách až po členky.

Zrazu dostávame akafistnik: akafist, ktorý čítam každý deň pri našej domácej ikone Bohorodičky, prečítam dnes v aute. Keď okolo nie je vidieť nič okrem belasej steny, kolesá ukryté hlboko vo vode, a svetlo prichádza iba v zriedkavých zábleskoch, je to ... vhodné. „Radujsa, Blagaja Vratarnica (Dobrá Vrátnička)“.

Dážď postupne utícha, akoby si to rozmyslel. Avšak, ako prvé je potrebné pamätať na príslovie o dobrom pánovi a jeho psovi. Ani psov, ani ľudí pozdĺž cesty nevidieť, len jeden chlapík v rozopnutom kabáte, veselý a opitý, ide – tacká sa za svojimi roztopašnými záujmami a dážd' mu je ukradnutý.

Most ponad rieku. Klaksóny áut uviazaných v „zápche“. Syn sa pritíska k oknu: o chvíľu sa totiž objaví rad obchodov, „kde predávajú autá“.

A zrazu ...Dost' ďaleko od nás, na okraji, v hroznom nepriechodnom blate, ktoré sa neodvážil zdolať ani veselý tereňák, som uvidela osamotenú postavu. Človek bez nôh, usilovne pracujúc rukami, sa pohyboval na invalidnom vozíku kdesi napred.

Čo robiť? Vybehnúť? Dať mu svoju beznádejne ženskú vetrovku? Roztvoriť nad ním dáždňik a ísť spolu s ním zapadajúc do blata niekoľko stoviek metrov k najbližšej streche? Už by som sa rozhodla pre poslednú možnosť, ale „zápcha“ sa odrazu pohla, pohla sa rýchlo, a tie isté stovky metrov nás oddelili od invalida iba v jednom tričku pod prívalovým dažďom zdolávajúcim kopy bahna. A márne som sa ho snažila uvidieť, vystavujúc hlavu do lejaku. ...Koľkokrát v tomto živote som opakovala modlitbu kajúcnika otca Michaila Truchanova – „Bože, buď so mnou!“ Koľkokrát som nad tým rozmýšľala, že On je tu, so mnou, A teraz bol so mnou v podobe toho nešťastného človeka na vozíku. Veď On hovoril: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“. Avšak ja som kvôli niečomu nevyskočila s radostnou myšlienkou do tých obrovských mračien: „Hospodin môj a Boh môj!“, neletela som po ceste k Nemu, neroztvárala som nad Ním dáždňik, nezohrievala oblečením. Ale s každou minútou som sa od Neho vzdalovala.

Potom tam bol monastier rodnej Iverskej a moja hanba pred ňou. Ostatky svätého Alexandra Čarginského, ktorého som tak prosila o mnoho vecí a on ma neopúšťal. Dnes je jeho sviatok, ostatky sú vyzdobené bielymi kvetmi a chrám dýcha ťažkou vôňou ľalií.

Potom sa v daždi objavil druhý človek na invalidnom vozíku, ktorý nás už spozná na tom úseku cesty, už zvyknutý prichádza k autu a vraví veľa pekných prianí, zatiaľ čo hľadám peňaženku, a potom si dlho želáme jeden druhému Božej pomoci. Rozprával, že má rodinu, ktorá ho umýva, kŕmi a neodcuďzuje ho. Dnes je premoknutý do nitky, jednoducho vzal peniaze a povedal „Veľa šťastia!“, prešiel popri rade áut ešte párkrát a ukryl sa v dverách obchodu, do ktorých majstrovsky.

A ja som rozmýšľala iba nad Blagoj Vratarnicej (Dobrou Vrátničkou). Ako stojac pri nebeskej bráne vidí svojho Syna, ktorý v lejaku krúti kolesá invalidného vozíka. A ľahostajne vzdaľujúce sa auto človeka, ktorý sa práve k Nej prihovárať slovami akafistu.

Júlia Kulakova 10. jún 2013

Preklad z RJ - <http://www.pra-voslavie.ru/>

Preložila Janka Zajarošová

Recepty

Cesnaková nátierka

12 zúbkov cesnaku
3PL olivového oleja
Soľ
Čierne korenie

Cesnak očistíme a 25 minút varíme v pare, alebo môžeme celú hlávku zabaliť do alobalu a upiecť v rúre, tak, aby bol cesnak mäkký. Uvarený cesnak (pokiaľ sme ho piekli, tak ho najprv očistíme) vložíme do mixéra a pomaly pridávame olivový olej. Vznikne nám hustá a hladká zmes. Osolíme a okoreníme podľa chuti.¹

Kofta

1 šálka ľubovoľnej zeleniny, čerstvej alebo varenej
Cesnak
½ šálky múky
Sójová omáčka
Čierne korenie
Soľ
Čili
Zelený petržlen alebo iná ľubovoľná zeleň, napríklad zeler alebo pážitka, môže byť aj zo všetkého trochu

Zeleninu s cesnakom rozmixujeme v mixéri. Do vzniknutej zmesi pridáme sójovú omáčku, korenie, soľ čili a zelený petržlen. Pridáme múku a vypracujeme cesto. Množstvo múky je orientačné, keďže záleží od použitej zeleniny. Cesto má

¹ <http://www.povarenok.ru/recipes/show/13354/>

byť takej konzistencie, aby sa dali tvarovať guľičky. Z hotového cesta vyformujeme guľičky, môžeme obaliť v múke a smažíme dozlatista. Dobre chutia s paradajkovou omáčkou alebo len tak.²

Shakkar para

1 pohár múky
¼ pohára krupice
2PL rastlinného oleja
1 pohár vody
¾ pohára cukru
3PL strúhaného kokosu
½ ČL mletého kardamonu

Z múky, krupice, oleja a pol pohára vody vymiesime cesto. Cesto necháme 30 minút odpočívať, rozdelíme ho na dve časti, rozvaľkáme natenko a pokrájame na malé štvorčeky cca 2x2 cm. V panvici si zohrejeme dostatočné množstvo oleja a štvorčeky v ňom dozlatista vypražíme. Vyberieme na papierovú utierku a necháme odkvapkať. Medzitým si pripravíme sirup. Do hrnca dáme cukor, pol šálky vody a varíme kým sa objem nezmenší na polovicu. Sirup vypneme, pridáme kokos s kardamonom a zamiešame upečené štvorčeky tak, aby bol každý pekne obalený sirupom. Rozložíme na plech a necháme vychladnúť.³

_____ pripravila **Markella**

² <http://www.povarenok.ru/recipes/show/23160/>

³ <http://www.manjulaskitchen.com/2009/03/04/shakkar-para/>

TY!

Máš viac ako 14 rokov, chuť spoznať nových priateľov a zažiť veľa zábavy?
Tak príd' medzi nás!

KEDY? každý utorok o 17:00 hod

KDE? V pravoslávnom chráme Zosnutia Presvätej Bohorodičky a sv. Jána Milostivého na ul. ČSL. armády v Košiciach

Bližšie informácie:

Katarína Sopková (vedúca skupiny):

0944 933 934

Lukáš Polakovič (zástupca vedúcej):

0948 332 644

o. Vladimír : 0907 928 812

bpm.kosice@hotmail.com

Tešíme sa na stretnutie s tebou

